

בְּפָרְקִין דְּאַצְבָּעַן, עַד דְּאַתְעָבֵר מִנִּייהוּ זוּהֶמָּא, שְׂפָחָה
בִּישָׂא פְּסוּלָה, אָנְתוּ דְּפָסוּל וּמְשׁוּם כֵּךְ צָרִיךְ לִיטוּל הִידִיִּים וּלְהַגְבִּיהוּ,

מאחר שאין השכינה שורה בזה הכ"ח מלא דמלא דמ"ה דז"א, עד שיעבור מהם הזוהמה,

כי סוד הזוהמה הוא השפחה הרעה לילי"ת הפסולה, שהיא אשתו של סמא"ל הפסול, ולכן

ע"י נט"י מעבירים את הזו"ן דקלי". וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהָ מֵאֲרִי

מִתְנִיתִין, יָדִים מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבָרְכָה וּמְשׁוּם כֵּךְ בִּיאָרוּ

בעלי המשנה ואמרו שידיים מזוהמות פסולות לברכה, [קסד] דהיינו שאין השכינה מתברכת

• מהם •

המים שמצד החסד הם באים לטהר את הידיים

וְאִינוּן מַיִם לְדַבְּאָה יָד, דְּשָׂרִיָּא תַּפְּן יָד יְהוָה, יָד יְהוָה

ואלו המים שמצד החסד הם באים לטהר את הידיים, ששורה עליהם בחינת יד

ה' בימין ובחינת יד ה' בשמאל, דהיינו סוד י"ד ראשונה הוא י' פעמים ד' העולים מ' ראשונה

של מי"ם, ויד שניה הוא מ' שניה של מי"ם, ועם כללות הריבוי שהוא י' הוא סוד מי"ם

(הרמ"ז). דָּא מַיִם דְּאוֹרֵיָּתָא וְסוּד הַמַּיִם הַשּׁוֹרִים עַל הַיְדִיִּים שֶׁהֵם הַחוּ"ג הֵם

סוד תורה שבכתב דז"א ותורה שבעל פה דמלכות (דמשק אליעזר). דְּעַמֵּי הָאָרֶץ

אִינוּן שָׂרִין, מַה מוֹעִיל לוֹן טְבִילָה אַמְנָם עַמֵּי הָאָרֶץ הֵם כְּשָׂרִין [קסה]

אור הרשב"י

[קסה] כדאיתא בברכות דף נג עמוד ב' ולא

ישא בת עמי הארץ, מפני שהן שקין,

ונשותיהן שרין, ועל בנותיהן הוא אומר ארור

שכב עם כל בהמה.

רבי זוהמאי אומר: כשם שמוזהם פסול

לעבודה - כך ידים מזוהמות פסולות

לברכה.

הלימוד היומני

לע"נ ציון בן רחל ז"ל

שלא מועילה להם טבילה ונטילה, וְהִשְׁרִין שְׂפָחָה בִישָׁא בִידֵיהוֹן, בְּגֹזַל דְּבִידֵיהוֹן וסוד הדבר הוא שהשרץ דלילי"ת השפחה הרעה שורה בידיהם, מאחר שגזל בידם [קסו]. בְּגֹזַל דְּבִרְכָאן דְּגִזְלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ, הוּא, דְּלֹא יִדְעֵי לְבִרְכָא, וְלֹא יִדְעֵי מַאי אִיהִי בְּרָכָה, וּמַאי אִיהִי זִוְהָמָא וכן בגזל הברכות שהם גוזלים מהקב"ה ע"י שהם לא יודעים לברך, [קסז] והם לא יודעים מהו סוד הברכה ומהו סוד הזוהמה.

רשב"י והחברים השתטחו לפני הינוקא

מִיַּד כְּשִׁשְׁמְעוּ מִלִּין אֱלִין חֲבֵרֵיִיא וְאֲנָא עִמָּהוֹן, לָא יְכִילְנָא לְמַסְבַּל דִּישְׁלִים עֲשָׂרָה מִלִּין דְּבִרְכָה, וְאִשְׁתַּטְחָנָא לְגַבֵּיהּ וְיִזְוִי [קסח] ואמר רשב"י לרע"מ, שמיד ששמעו החברים יחד איתי

את הסודות מהינוקא, לא יכלנו לסבול ולהמתין אלא עד שיסיים הינוקא את כל עשרת הדברים של הברכה ואז השתטחנו לפניו.

אור הרשב"י

בלא ברכה כאילו גוזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שנאמר: גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית; ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר הלא הוא אביך קנך; ואין אמו אלא כנסת ישראל, שנאמר: שמע בני מוסר אביך ואל תמוש תורת אמן.

[קסח] המשך מאמר ביאור הינוקא ט' הדברים שבסעודה חסר, ולהלן מבאר הרע"מ את שאר ט' הדברים שבסעודה.

[קסו] כדאיתא בתענית דף טז עמוד א' אמר רב אדא בר אבהו: אדם שיש בידו עבירה, ומתודה ואינו חוזר בה למה הוא דומה – לאדם שתופס שרץ בידו, שאפילו טובל בכל מימות שבעולם – לא עלתה לו טבילה. זרקו מידו, כיון שטבל בארבעים סאה – מיד עלתה לו טבילה, שנאמר ומודה ועזב ירחם, ואומר נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים.

[קסז] כדאיתא בברכות דף לה עמוד ב' אמר רבי חנינא בר פפא: כל הנהנה מן העולם הזה

הלימוד היומני

לע"ע עיון בן רחל ז"ל

רשב"י משבח את רעיא מהימנא

וְבוֹדָאֵי לֵית בַּר נָשׁ דִּי יִמָּא מְלִין אֱלִין, אָלָא אַנְתָּ. וְאִמְר

דְּאַנְתָּ הוּא כְּגוּוֹנָא דְד' מְחִיצוֹת דְּגֵן עֵדֶן וְאִמְר

רשב"י לרעיא מהימנא שבוודאי אין אדם שיבאר את הסודות האלו אלא רק אתה, מאחר

שאתה הוא כדוגמת ד' מחיצות גן עדן הכוללים את כל מחצב הנשמות. דְּבַר נָשׁ

עָאֵל בְּהוּן (נ"א דְכַד אַנְתָּ) בְּמְחִיצַת יְנוּקִין, וְאַתְּ עֶבֶד תִּינוּק כִּי

הנה בפטירת האדם השלם הוא נכנס תחילה במחיצת עסק התורה של הילדים, ושם הוא

נעשה כעין ילד. וּבְמְחִיצַת נְעָרִים, וְאַתְּ עֶבֶד נְעַר וְאח"כ הוּא נכנס

במחיצת עסק התורה של הנערים ושם הוא נעשה כעין נער. וּבְמְחִיצַת

בְּחוּרִים, וְאַתְּ עֶבֶד בְּחוּר וְאח"כ הוּא נכנס במחיצת עסק התורה של

הבחורים ושם הוא נעשה כעין בחור. וּבְמְחִיצַת זְקֵנִים, וְאַתְּ עֶבֶד זְקֵן

וְאח"כ הוּא נכנס במחיצת עסק התורה של הזקנים ושם הוא נעשה כעין זקן, ומשום כך אתה

הרע"מ פעמים אתה מתגלה כילד ופעמים כנער ופעמים כבחור ופעמים כזקן. וּבְגִין

כְּךָ אַתְּ מַר עֲלֶיךָ, (תהלים לג) 'מִמְכוּן שְׁבַתוֹ הַשְּׁגִיחַ אֵל כָּל

יְוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ' ומשום כך נאמר עליך 'ממכון שבתו השגיח' שהוא ר"ת משה, דהיינו

שאתה מתלבש בכמה אופנים ביושבי הארץ. וְאַנְתָּ הוּא דְאַתְּ מַר עֲלֶיךָ,

(בראשית ו) בְּשֵׁגֶם הוּא בָשָׂר, בְּדָרָא דְדוֹר הַפְּלָגָה הוּיָת. וּבְכָל דְרָא וְדָרָא בְּגִלְגוּלָא. כְּנִלְגַל דְּמַתְּ הַפֶּד לְכַמְהָ

גְּוֹנִין וְכֵן עֲלֶיךָ נֹאמַר 'בשגם הוא בשר', דהיינו בשג"ם הוּא מְנִין מַש"ה, [קסט] מאחר

אור הרשב"י

[קסט] כדאיתא בחולין דף קלט עמוד ב' משה מן התורה מניין? בשגם הוא בשר.

הלימוד היומני

לענין ציון בן רחל ז"ל